Quelle: https://manuscripta.at/?ID=672
Copyright: Klosterneuburg, Augustiner-Chorherrenstift

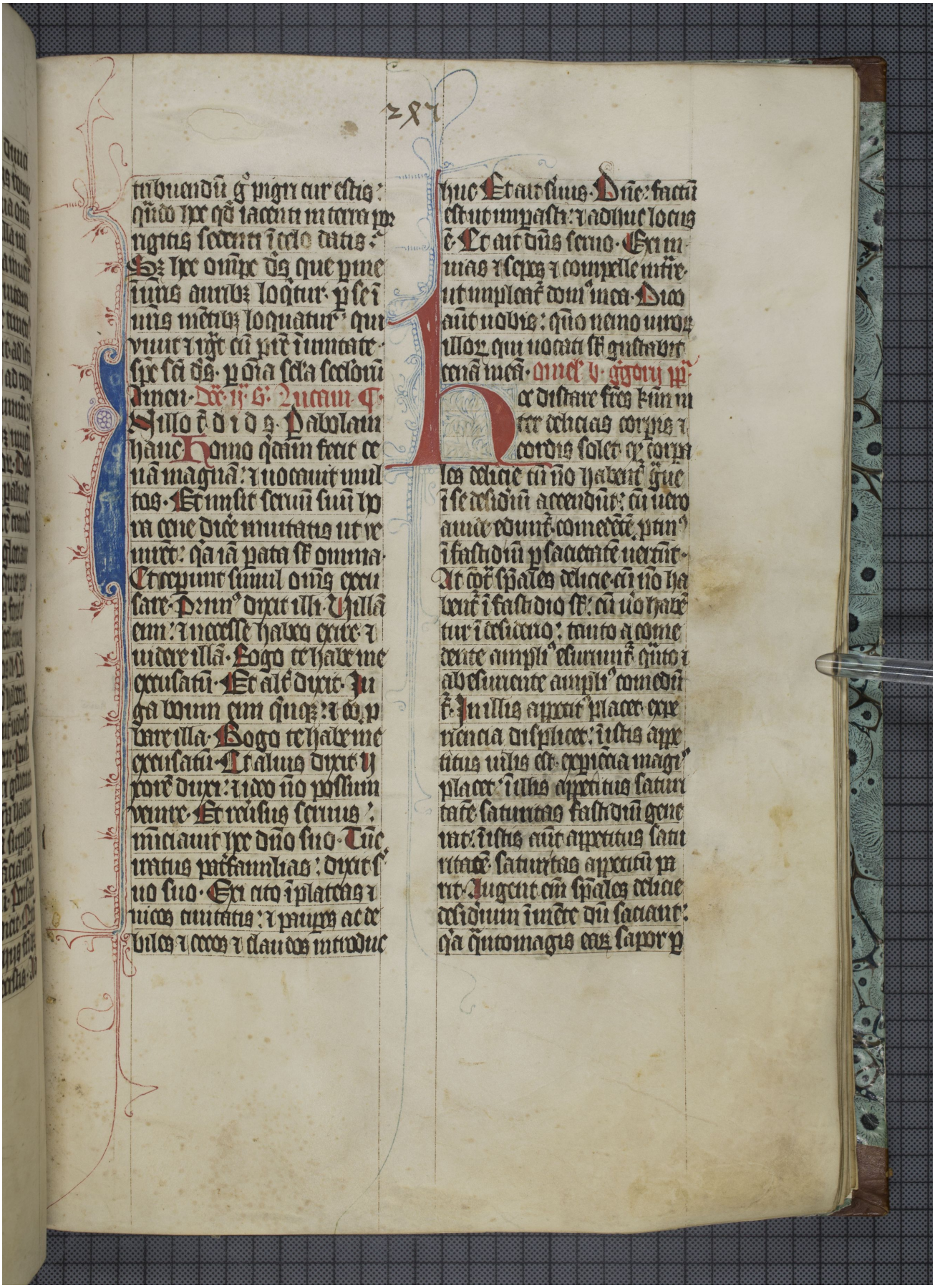

245

tribuendū q̃ pigni aur eius:
q̃ndo ipe q̃d iacuit in terra pe
ngitas secum i celo datus:
Hz ipe omīpe ds que pune
iuns omib: loqtur: p se i
uis mētiz loquatur: qu
uuit i ngt cū pīe i unitate
spe scā ds: p ōia scla secloū
amen. Dē ij. S. Lucam. Q.
Illo tēpore dixit ds. Parabolam
hanc homo q̃dam fecit ce
nā magnā: i uocauit mul
tos. Et misit seruū suū h
ra cene dicē uenitatis ut ve
nirēt: q̃a iā parata sūt omnia.
Et ceperunt simul omes excu
sare. Primus dixit illi. Villā
emi: i necesse habeo exire i
uidere illā. Rogo te habe me
excusatū. Et alē dixit. Iu
ga boum emi q̃nq: i eo p
bare illa. Rogo te habe me
excusatū. Et alius dixit. U
xorē duxi: i ideo nō possum
uenire. Et reuersus seruus:
nūciauit hec dōno suo. Tūc
iratus patēfamilias: dixit s
uo suo. Exi cito i plateas i
uicos ciuitatis: i pauperes ac de
biles i cecos i claudos introduc

hue. Et ait seruus. Dñe: factū
est ut imperasti: i adhuc locus
est. Et ait dñs seruo. Exi in
uias i sepes i compelle intra
re ut impleat domus mea. Dico
autē uobis: q̃d nemo uirorū
illorū qui uocati sūt gustabit
cenā meā. Omel. v. gregorij pp.
Ac distare fides bōnū m
ter actiuas corporis i
cordis solet. q̃ corpo
ra actiua cū nō habent q̃ ue
i se delectēt accendūt: cū uero
auide edunt. comedēdo. pan
i fastidiū p satietatē uertūt.
At cōtē spālēs actiue cū nō ha
bent i fastidio sūt. cū uō habē
tur i desiderio: tanto a come
dente ampliꝰ eliguntur q̃nto i
ab eliguente ampliꝰ comedūt
i. In illis appetitꝰ placet. ope
ratio displicet: i ibi appe
titus uilis est. opēcia magis
placet: i illis appetitus satur
tate saturatus fastidiū gene
rat: i ibi autē appetitus satu
ritatē saturitas appetitū pa
rit. Iugiter cū spālēs actiue
delectum i mēte dū sagiūt:
q̃a q̃nto magis eas sapor p